

אסיר לקה בשחפת והדביק את בני משפחתו

תמי אברהמי 01/10/2017 6:20 משפטי

תביעת תשלנות רפואת נגד המשד לבטחון פנים: אסיר לקה בשחפת הדביק את בני משפחתו

התלונן על כאבים ולא זכה לטיפול רפואי הולם * רק לאחר שיחררו מהכלא הגיע לבית חולים שם אובחנה המחלה

האם הטיפול הרפואי שניתן בבתי הכלא בישראל עומד בסטנדרטים רפואיים מקובלים? אסיר שישב בבתי הכלא כמה שנים טוען, כי חלה בשחפת ולמרות תלונותיו לא אובחן ולא טופל כראוי ולאחר שחרורו הדביק במחלה 4 מבני משפחתו.

האסיר, אמו, אחיו ואחותו שכולם חלו בשחפת, תובעים פיצויים מהמשרד לבטחון פנים עקב רשלנות רפואית, כך נטען בתביעה שהוגשה לבית משפט השלום בחיפה באמצעות עו"ד סאמי אבו ורדה, מומחה לרשלנות רפואית ונזקי גוף.

בכתב התביעה נטען, כי האסיר הצעיר, היה בריא שכשנכנס לכלא ללא תלונות כלשהן. כשנתיים לאחר שהחל בריצוי עונשו הוא הגיע למרפאת בית הסוהר והתלונן על כאבים בחזה העליון שמתגברים בנשימה עמוקה.

רופאה שבדקה אותו לא נתנה לו כל טיפול. אחרי כ-4 חודשים שוב הגיע למרפאה והתלונן על חולשה וקשיי נשימה נבדק על ידי חובש שמצא כי יש לו חום אבל קבע ש"מצבו הכללי מעולה". כשהמשיך להתלונן קיבל אנטיביוטיקה אבל מצבו לא השתפר.

לטענתו, הוא היה ממתין מחוץ למרפאה מספר שעות אך לבסוף מתעייף וחוזר לתא מבלי להיבדק. כמו כן, הוא טוען כי כשלא זכה למענה וטיפול הולמים מצד שלטונות הכלא למרות ההחמרה במצבו, הוא ביקש "לצאת לחופשה", אך בית המשפט דחה את בקשתו.

האסיר שוחרר מהכלא עם ירידה משמעותית במשקל, כאבי חזה וגב חזקים ושיעולים מתמשכים. אבל בסיכום השחרור נרשם: "... שוחרר ללא מניעה רפואית, לא נזקק לטיפול ...".

כמה ימים לאחר השחרור הוא אושפז בבית חולים, שם אובחן כחולה בשחפת פעילה. בעקבות גילוי המחלה המדבקת, קרובי משפחתו נקראו לבדיקה ואז התברר כי אמו, אחותו, ושני אחיו נדבקו במחלה ונאלצו לקבל טיפול תרופתי תקופה ארוכה ונותרו במעקב שוטף.

עו"ד סאמי אבו ורדה טוען, כי "האסיר שוחרר מבית הסוהר מבלי שידע על מצבו הרפואי ולכן בני משפחתו לא נמנעו ממגע עמו וכתוצאה מכך נדבקו בשחפת".

לטענת התביעה האסיר המשוחרר סבל מכאב יומיומי, קשיי נשימה במאמץ קל, פגיעה בתפקוד הריאות, כאבים בגב ובצלעות, וכו'. כל אלה גרמו לו להיות מוגבל מבחינה תפקודית בעבודה ובבית.

לתביעה צורפה חוות דעת של מומחה לרפואה פנימית, שכתב בין השאר על הטיפול בבית הכלא "... ההתייחסות, הטיפול והמעקב שלהם זכה, היו רשלניים ולא עמדו במבחן סבירות או טיפול סביר.

לא נעשתה כל בדיקת הדמיה למרות החשד לדלקת ריאות. לא בוצעו בדיקות דם (ספירה, מדדי דלקת, ריווי חמצן) ולא היה מעקב למרות המשך תלונותיו".

לדעת המומחה אם היו מבוצעות הבדיקות הנדרשות "יש סיכוי גבוה שהחשד לקיום שחפת היה עולה ואז היה ניתן לתת טיפול ספציפי בשחפת על ידי תרופות ספציפיות לנקוט בבידוד ולמנוע הדבקה של אנשים אחרים והחמרת הנזק והפגיעה הריאתית".

בסיכום קובע המומחה בין היתר כי הטיפול הרפואי שניתן לתובע בשורות הנתבעת לא תאם את הסטנדרט הרפואי המקובל והסביר בזמנים הרלוונטיים לאירועים. לדעתו האסיר זכאי לנכות רפואית בשל מצבו.

בנוסף לאסיר התובע פיצויים מהמדינה גם בני משפחתו שנדבקו טוענים, כי פרנסתם ואיכות חייהם נפגעה עקב המחלה והטיפולים שקיבלו וגם הם מבקשים פיצוי מהמדינה. את גובה הפיצויים משאירים התובעים להחלטת בית המשפט.